

Évközi 12. vasárnap – 2013. június 23.

A férjnek élete álma volt ez a hajóút! Hosszú évekig spórolt rá, míg feleségével együtt befizethetett erre az álmotúzásra. Izgatottan, örömmel telve készülődött, tervezgetett. Napról-napra lelkesen mesélte a feleségének, mi mindent fognak majd látni, átélni, s az asszony mosolyogva hallgatta. Azonban két héttel az indulás előtt a feleség komoly betegségbe esett. A napok múltával az állapota nemhogy javult volna, de egyre rosszabbodott. A férj – amellet, hogy aggódott a felesége betegsége miatt – növekvő félelemmel gondolt arra is, hogy meghiúsulhat az álmotúzás. Szörnyű érzés volt, amikor egy héttel a hajó kifutása előtt az orvos ellentmondást nem tűrően közölte: „Uram, az ön felesége ilyen állapotban semmiképp nem indulhat útnak. Ki sem teheti a lábát a kórházból, mert belehalhat.” Látva a férje szomorú ábrázatát, az asszony biztatta urát: „Menj csak el! Annyit álmodoztál róla, érezd jól magad!” A férfi azonban csak a fejét csóválta: „Nem, dehogyis mennék el nélküled! És főként nem hagynálak itthon ilyen betegen!” Így hát maradtak. Néhány hét múlva szörnyű hír járta be az egész világot egy luxushajó katasztrófájáról, amely felrobbant és elsüllyedt a nyílt tengeren. A szerencsétlenségnek csak két túlélője van, hangsúlyozták minden híradóban: egy házaspár, akik valami miatt az utolsó pillanatban lemaradtak az utazásról.

„Aki mindenáron meg akarja menteni életét, elveszíti azt, de aki elveszíti életét érettem, megmenti azt.” Jézus nem két különböző életről beszél a mai evangéliumban, hanem csak egyetlen életről: minden ember egyetlen, saját, megismételhetetlen életéről. Azonban egyértelművé akarja tenni, hogy ez az élet nem csak a földi lét néhány évtizedéből áll, hanem egy örökkévalóságon keresztül tart.

Nagy hiba lenne azt hinni, hogy életünk egésze nem más, nem több, mint a mai vagy a holnapi nap, illetve az előttünk álló egy-két hónap vagy év!

Aki csak a mai napra vagy az előtte álló egy-két évre tekint, itt és most akar mindent kiélvezni, minden áldozattól menekülni, az az élete hosszabb részének boldogságát veszítheti el. Ugyanakkor azt sem szabad elfelejteni, hogy a bennünket épp most nyomasztó baj, szenvedés vagy megpróbáltatás szintén nem örökké tart.

A szenvedéstől, bajtól mentes élet persze illúzió: mi nem olyan Istent ismertünk meg Jézus tanításából, aki ilyesmit ígér. Nem Isten alkotja, okozza a szenvedést, de nem is menekül előre és övéit sem erre buzdítja. Jézus a mai evangéliumban éppen arra biztat, hogy Őt követve vegyük fel keresztünket minden nap, de az áldozatnak, keresztthordozásnak értelmet is ad. Attól, hogy mi legtöbbször nem látjuk előre egy-egy megpróbáltatásnak, kínlódásnak a végkifejletét a magunk vagy mások életében, még ne gondoljuk, hogy nincs értelme, hogy nem hozhat a későbbiekben pozitív gyümölcsöt akár magunk, akár mások számára! Nagy veszélye napjaink álvallásosságának a csak a földi lét egészségére, kényelmére, boldogságára koncentráció. Ezt láthatjuk szinte kivétel nélkül minden ezoterikus szellemi irányzatban és gyakorlatban. Természetesen küzdhetünk a betegségek, bajok ellen, ahogyan azt Jézus is tette. Azonban amit nem kerülhetünk el, azt fel kell vállalnunk. Sőt, olykor önként is vállunkra kell vennünk olyan keresztet, amit nem lenne kényeszerű hordoznunk, de a mások iránti szeretet mégis megköveteli. Ezzel követjük a legmélyebben és a legteljesebben Krisztust, Aki azt tanítja: „Senkinek nincs nagyobb szeretete annál, mint aki életét adja barátaiért.”

Persze igaz, és nem is kell tagadni, hogy az áldozatok, fájdalmak az életünkben veszteséggént jelentkeznek: valóban „elveszítjük” ilyenkor az életünket, annak egy-egy darabját. Azonban éppen a szeretetnek ezek a legnagyobb megnyilvánulásai készítik elő számunkra leginkább az

örök boldogságot Isten Országában. Amit elveszítünk, annak értéke eltörpül amellet, amit megnyerünk a türelmes és szeretetteli szenvedés által. Ezt azonban akkor, amikor a kínlódás mélységeit átéljük, többnyire csak hinni, remélni tudjuk. Enélkül a hit, remény nélkül azonban a szenvedés súlyát még annak értelmetlensége is nehezítené.